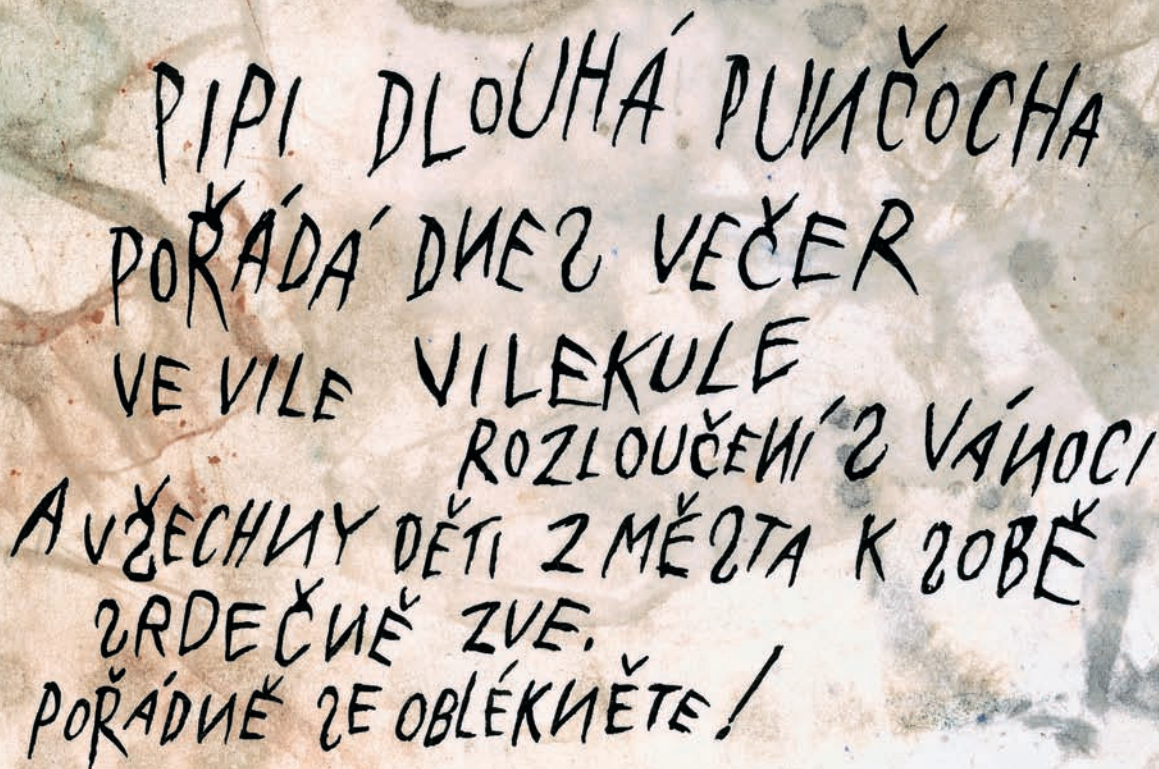

Jednou o vánočních svátcích se v malém městečku přihodilo něco moc zvláštního. Na dveřích radnice přímo na náměstí visel velký plakát a na něm stálo:

PIPI DLOUHÁ PUMČOCHA
POŘÁDÁ DNEŠ VEČER
VE VILE VILEKULE
ROZLOUČENÍ Z VÁNOCI
A VŠECHNY DĚTI Z MĚSTA K ZOBĚ
ZRDEČNĚ ZVE.
POŘADNĚ SE OBLÉKNĚTE!

Pipi to samozřejmě nepsala úplně sama. Jak by si poradila s tak těžkou větou, jako třeba že pořádá rozloučení s Vánoci! Trochu jí pomohl Tomy.

Celý den se před radnicí tlačila spousta dětí a slabikovala si oznámení na plakátě. Když děti dočetly, zavýskaly nadšením a pak se rozběhly, co jim nohy stačily, domů za maminkami. Hned jim o tom pozvání vyprávěly a žadonily, aby jim dovolily na večírek jít.

Tomy a Anika už sice dávno věděli, že Pipi připravuje vánoční oslavu, ale stejně byli jako na trní. U ničeho pořádně nevydrželi, protože se nemohli dočkat večera. Jinak si přece s Pipi hráli celé dny, ovšem tentokrát

jim řekla, že na přípravu vánoční oslavy chce být sama.

O svátcích skoro pořád padal sníh, ale teď, když se zástup dětí vydal na večírek do vily Vilekuly, bylo nebe jako vymetené a plné hvězd. Všude vládlo ticho a klid a byla tak akorát příjemná zima.

V čele hloučku dětí kráčel Tomy s Anikou. Když Tomy otevřel zahradní

branku vily Vilekuly, zkoprněl a málem vykřikl. Co má tohle znamenat?

V oknech vily Vilekuly se nesvítilo, nikde nebylo vidět ani to nejmenší světélko. Dům mezi stromy, které se prohýbaly pod duchnami sněhu, vypadal jako bez života.

To děti znepokojilo.

„Možná jsme přišli jiný den,“ domýšlel se jeden malý kluk. „Oslava třeba bude až zítra.“

To ale bylo zklamání, když se všichni tak moc těšili!

Tomík vyběhl na verandu a zkusil otevřít dveře. Byly zamčené! Jednu holčičku to natolik rozesmutilo, že se dala do pláče.

Nezbylo než se otočit a jít zase zpátky domů. Děti se obrátily a loudaly se k brance. Byla to taková zasmušilá skupinka, která se ze všech sil snažila nedat najevo, jak moc je jí to líto.

Vtom k dětem přihopkal Pan Nilson, Pipina opička, oblečený do teplé kombinézy. Tu mu ušila sama Pipi, aby ve sněhu a mraze neprochladl. Pan Nilson vyskočil Tomíkovi na rameno a podal mu lísteček papíru.

DĚTE ROZTORJE
A ZMĚŤE JÍ!